

Projekt

z dnia 17 maja 2023 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY CZERWONAK**

z dnia 25 maja 2023 r.

w sprawie nadania nazwy rondy położonemu na terenie Gminy Czerwonak

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40 i 572) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się nazwę "generała Jana Podhorskiego ps. Zygzak" rondy położonemu w przebiegu ulicy Gdyńskiej w Koziegłowach.

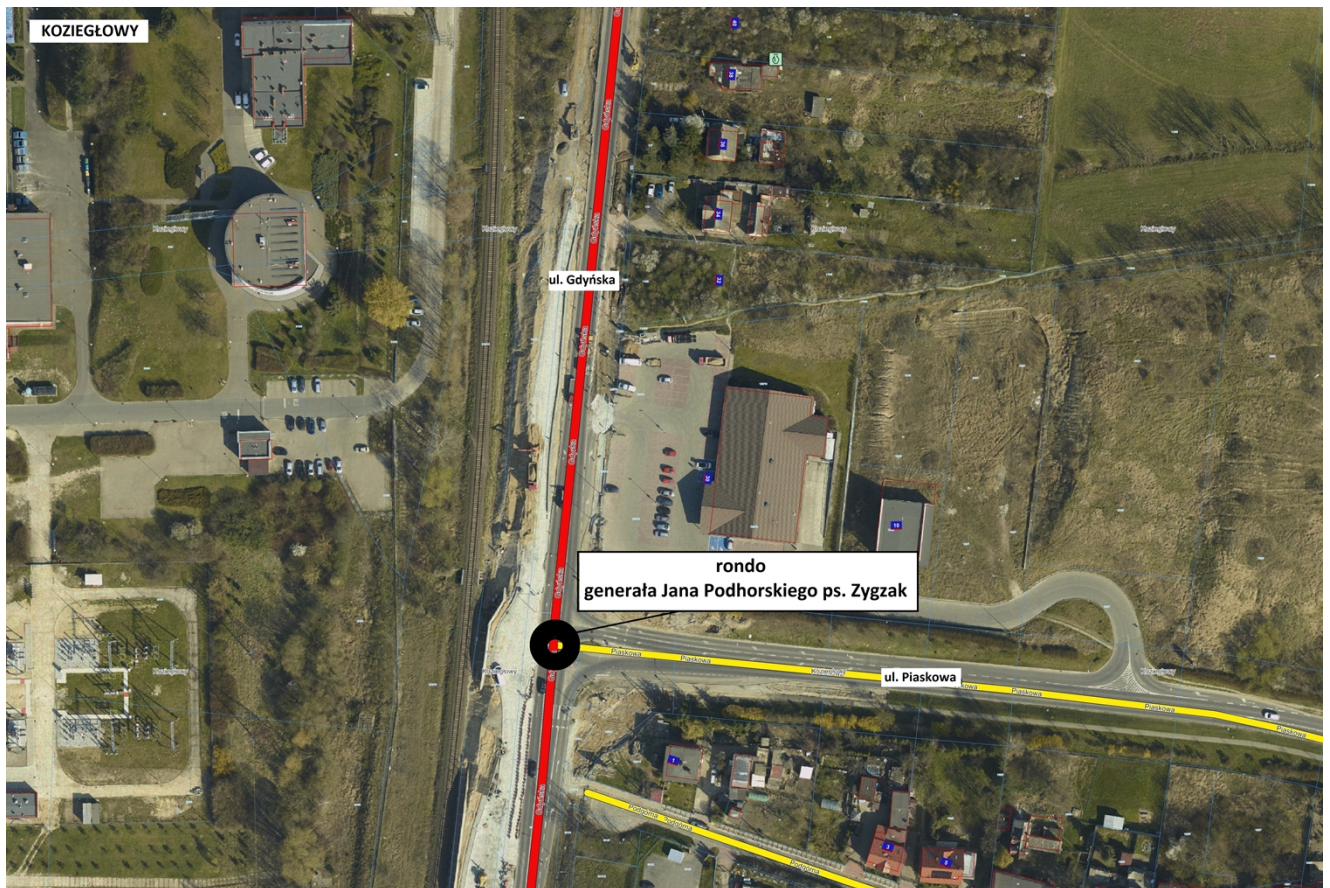
2. Lokalizację ronda przedstawia załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Czerwonak.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Załącznik do uchwały Nr
Rady Gminy Czerwonak
z dnia 25 maja 2023 r.

Lokalizacja ronda generała Jana Podhorskiego ps. Zygzak w Koziegłowach

Uzasadnienie
projektu uchwały Rady Gminy Czerwonak
w sprawie nadania nazwy rondy położonemu na terenie Gminy Czerwonak

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi należy do wyłącznej kompetencji rady gminy.

Z propozycją nadania nazwy dla ronda położonego w przebiegu ul. Gdyńskiej w Kozięglowach wystąpił Radny Gminy Czerwonak. Zaproponował by przedmiotowemu rondy nadać nazwę "generała Jana Podhorskiego ps. Zygzak" i w ten sposób utrwalić w świadomości społecznej zmarłego 4 stycznia 2023 r. bohatera walczącego o niepodległość Rzeczypospolitej.

Jan Podhorski urodził się 21 czerwca 1921 r. w Budzynie pow. Chodzież. Był synem Maksymiliana, który w czasie I wojny światowej jak wielu Wielkopolan walczył w armii niemieckiej, a w 1918 r. walczył w Powstaniu Wielkopolskim, otrzymując za męstwo Krzyż Walecznych. Jego matką była Magdalena, pochodząca z zasobnej rodziny rolników. To ona wpoila mu systematyczność, porządek i dokładne wykonywanie poleceń. W 1927 r. rodzina przeprowadziła się do Rakoniewic w powiecie wolsztyńskim, gdzie Jan rozpoczął naukę w szkole podstawowej. Tam też rozpoczęły się jego kontakty z organizacjami młodzieżowymi. W 1933 r. wstąpił do ZHP – Drużyny Harcerskiej im. T. Kościuszki. Do 1939 r. zdobył 33 sprawności i funkcję przybocznego w przeszło 30-osobowej drużynie. Naukę gimnazjalną kontynuował w Wolsztynie. Dał się poznać jako działacz społeczny, należąc do sześciu organizacji szkolnych – Ligi Morskiej i Kolonialnej, Ligi Obrony Powietrznej, Szkolnej Kasy Oszczędnościowej, Towarzystwa Tomasza Zana (która m.in. zbierała informacje o miejscowych Niemcach), ZHP oraz sejmiku szkolnego. We wszystkich tych organizacjach był prezesem lub wiceprezesem. W połowie sierpnia 1939 r. zgłosił się jako ochotnik do placówki Obrony Narodowej, będąc już wówczas przeszkolony wojskowo w ramach Przysposobienia Wojskowego.

Kampanię wrześniową 1939 r. rozpoczął 1 września, będąc w plutonie Obrony Narodowej i uczestnicząc w akcji internowania Niemców w Rakoniewicach. W dniu 12 września w walkach pod Sompolnem brał udział w walce na bagnety, a pięć dni później wraz z otoczoną pod Sannikami jednostką dostał się do niewoli. Okres jeniecki trwał kilka miesięcy, zakończył się w Poznaniu, na Cytadeli, gdzie dzięki fortelowi powrócił do domu. Do Rakoniewic przyjechało po niego gestapo by aresztować go za udział w internowaniu Niemców na początku wojny. Podczas przesłuchania w Wolsztynie odbito mu nerki i bito pejcem wypełnionym stalowymi kulkami. Wychodząc zmaltretowany i półprzytomny, zamiast skrócić do celi, niezatrzymywany wyszedł na zewnątrz. Po krótkiej rekonwalescencji uciekł na rowerze do Koźmina. W styczniu 1940 r. wraz z innymi harcerzami założył organizację „Orły”. Pod pseudonimem „Marciniak” był w grupie redagującej i drukującej gazetkę „Orły”, działającej w małym sabotażu.

Po dwóch latach działalności w kwietniu 1942 r. uciekł do Generalnego Gubernatorstwa. Tam nawiązał kontakt i złożył przysięgę w Organizacji Wojskowej Związek Jaszczurczy. Po scaleniu, jako żołnierz NSZ, trafił do Grójca, gdzie kontynuował przerwana naukę w tajnym gimnazjum. Angażował się w działalność wywiadowczo-sabotażową na kolei jako NSZ, wspierał miejscową placówkę AK w akcjach przeciwko bimbrownikom, brał udział w odbiorze zrzutów alianckich. W odwecie za zabójstwo niemieckiego żandarma, został aresztowany i w trybie doraźnym skazany na śmierć. Doskonale podrobione dokumenty uratowały mu wówczas życie. Po maturze „Zygzak”, bo taki nosił konspiracyjny pseudonim, rozpoczął naukę w szkole podchorążych NSZ, specjalność – dywersja. W myśl założeń Komendy Głównej NSZ, żołnierze tej formacji mieli walczyć o piastowskie ziemie zachodnie. Po ukończeniu szkoły wojskowej wraz z wieloma mu podobnymi miał być przerzucony w Bory Tucholskie.

Po wybuchu Powstania Warszawskiego został żołnierzem pułku NSZ im. gen. Władysława Sikorskiego. Dowódca pułku mjr Lucjan Trzebiński „Dowoyna” stworzył grupę szturmową z podległych mu żołnierzy. Dowódcą oddziału został plut. pchor. „Zygzak”. Brał udział w walkach i zdobyciu Komendy Policji. Po 70 dniach walk jego oddział trafił do stalagu IVB w Muehlbergu nad Łabą koło Drezna. 23 kwietnia 1945 r. obóz wyzwoliły wojska sowieckie. Spośród kolegów tylko on zdecydował się na powrót do Polski, jego przyjaciele zostali za żelazną kurtyną.

Po powrocie do Polski i rekonwalescencji postanawia kontynuować naukę. Początkowo wybiera medycynę na Uniwersytecie Poznańskim, wkrótce zmienia jednak specjalizację na leśnictwo. Jako przeciwnik sowietyzacji Polski wstępuje do konspiracyjnej Młodzieży Wszechpolskiej. Zostaje szefem

zakonspirowanego pionu wojskowego tej młodzieżówki. W maju 1946 r. w związku z wydarzeniami w Krakowie inicjuje pierwszy strajk studencki w Poznaniu, żądając uwolnienia aresztowanych. Strajk kończy się pochodem i aresztowaniami. W grudniu 1946 r. został wraz z kolegami aresztowany za działalność konspiracyjną w MW. Rozpoczęły się wielotygodniowe przesłuchania. W wyniku procesu Jan Podhorski został skazany na 7 lat więzienia, zmienione w wyniku amnestii na 3 lata więzienia. Trafił do więzienia we Wronkach. Po wyjściu z więzienia w latach 1953-57 studiował zaocznie na Wydziale Prawa. W 1956 r., po zniesieniu relegowania, powrócił na studia dzienne, które ukończył w 1959 r.

W okresie PRL pracował w spółdzielczości jako rzecznik patentowy. Jego nazwisko znajdowało się na wykazach osób podejrzanych przez komunistów jeszcze w połowie lat osiemdziesiątych. Do 1989 r. nie ujawniał swojej NSZ-owskiej przeszłości. W latach 1993-2013 był prezesem Okręgu „Wielkopolska” Związku Żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych w Poznaniu, następnie prezesem Rady Naczelnej Związku Żołnierzy NSZ oraz członkiem Rady Kombatanckiej przy Marszałku Województwa Wielkopolskiego i Związku Powstańców Warszawskich. W lutym 2016 został awansowany na stopień generała brygady w stanie spoczynku, mieszkał w Poznaniu.

Zmarł 4 stycznia 2023 r., w wieku 101 lat.

Zespół powołany Zarządzeniem Nr 274/2020 Wójta Gminy Czerwonak z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie powołania zespołu ds. nazewnictwa ulic, placów, skwerów, rond itp. na terenie Gminy Czerwonak, na swoim posiedzeniu pozytywnie zaopiniował przedstawioną propozycję nadania nazwy rondu.

Skutki finansowe podjęcia uchwały to zakup i montaż tablicy z nazwą ronda.

Biorąc powyższe pod uwagę, przyjęcie uchwały jest uzasadnione.